

SỰ ĐÀO THẢI

Trong bài xạo sự “*Con Vật Tế Thần*” ngày 7/1/2026 xạo tôi có viết:

“Còn về phần Cuba, thì Trump nói rằng ‘nó như một cái xác chết rồi, khỏi cần quan tâm tới nó nữa, có quan tâm thì hãy tập trung quan tâm tới... Greenland của Đan Mạch...’”

Sau đó vài ngày, nhiều email với những cái tên lạ hoắc lạ quơ thắc mắc với xạo tôi rằng tại sao gọi Cuba là “một cái xác chết” với luận điệu “án tượng” của dân bắc kỳ di cư hai nút, muốn bênh vực cho “đồng chí đồng rận” với mình.

Sở dĩ xạo tôi biết những con vẹt này là dân bắc kỳ hai nút là vì xạo tôi hiểu được câu “đồng bệnh tương lân đồng khí tương cầu”. Với luận điệu đó thì xạo tôi biết ngay là con cháu Bác Hồ, không chừng đang là “di dân lậu” đang sống chui sống nhủi ở Miami Florida, thủ phủ của dân ty nạn Cuba.

Liên hệ ngoại giao giữa Việt Nam và Cuba chính thức được thiết lập vào ngày 2 tháng 12 năm 1960. Mỗi quan hệ đặc biệt này do Chủ tịch Hồ Chí Minh và Lãnh tụ Fidel Castro gieo mầm, đưa Cuba trở thành quốc gia Tây Bán Cầu đầu tiên công nhận và thiết lập quan hệ ngoại giao với Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa ở Đông Bán Cầu. Việt Nam hiện là đối tác thương mại Châu Á lớn thứ hai của Cuba, sau Trung Cộng. Mỗi quan hệ thân thiết đến nỗi tháng 9 năm 2009, chủ tịch nước ta là Nguyễn Minh Triết, trong chuyến công du Cuba đã thật thà bày tỏ cảm xúc của mình như là Bà Út Bạch Lan đang xuống sáu câu vọng cổ: “Việt Nam và Cuba như trời đất sinh ra. Một anh ở phía đông, một anh ở phía tây. Chúng ta thay nhau canh giữ hòa bình cho thế giới. Cuba thức thì Việt Nam ngủ. Việt Nam gác thì Cuba nghỉ”.

Trời đất quý thân ơi, xuống đây mà nghe mấy ông “lãnh tụ” (tủ lạnh) gốc chẵn trâu mỏ lợn đốn mía ca tụng lẫn nhau nè!

Sở dĩ có bài viết về Cu Ba Cu Má này là vì lời tuyên bố miệt vườn của Ông Bộ Trưởng Ngoại Giao Cuba Bruno Rodriguez Parrilla ngày 30/1/2026, ngay sau khi Tổng thống Hoa Kỳ Donald Trump ký sắc lệnh ngày 29/1/2026, theo đó, Washington có thể áp thuế đối với hàng hóa nhập khẩu từ bất kỳ quốc gia nào tiếp tục hỗ trợ năng lượng cho Cuba, đặc biệt là xuất khẩu dầu mỏ đến Cuba.

Rodriguez Parrilla tuyên bố “Cuba đã ban hành lệnh tình trạng khẩn cấp ‘quốc tế’. Hành động của Washington đã gây ra mối đe dọa bất thường và nghiêm trọng, không những chỉ

ảnh hưởng đến an ninh quốc gia và chính sách đối ngoại của Cuba mà còn gây rủi ro đối với nền hòa bình an ninh thế giới và sự tồn tại của nhân loại nữa...”

Cũng cùng ngày 30/1/2026, Tổng thống Cuba Miguel Diaz–Canel chỉ trích sắc lệnh của Tổng thống Mỹ là “một hành động tổng tiền và cưỡng ép”!

Mẹ bà... đọc đến đây, xạo tôi không biết khóc hay cười đây. Trời hỡi Cuba làm gì có tiền mà Ông Trump phải đi cưỡng ép đê tổng tiền. Trước đây, Cuba nghèo khổ thì còn hiểu được, bước qua thế kỷ thứ 21, thành lập chế độ cộng sản ở Havana được hơn 60 năm (1959–2025) mà vẫn phải vác thúng đi xin gạo về nuôi con, thành phố bị cúp điện liên miên, mỗi người trong một gia đình chỉ được một quả trứng gà một ngày... thì lời tuyên bố của Diaz Canel chẳng khác gì những lời tuyên bố của tài xế xe buýt Ni Cô Lác Má Đú Rô của Venezuela vậy. Cấm vận Cuba mà làm cái gì đến nỗi “gây rủi ro đối với nền hòa bình an ninh thế giới và sự tồn tại của nhân loại nữa...”

Với diện tích trên dưới 100 ngàn cây số vuông, dân số tổng cộng khoảng 12 triệu, nằm thọt lõm giữa “ba vùng biển của tư bản” (Gulf Of Mexico–Caribbean Sea–North Atlantic Ocean). Phía Bắc là Florida (Mỹ), phía Tây là Mexico, Nam là Jamaica, Đông là Puerto Rico. Vì vị trí địa hình này mà tất cả 13 quốc gia thuộc phe Xã Hội Chủ Nghĩa trên toàn thế giới, khoác cho Fidel Castro một chiếc áo cẩm bào đầy huyền thoại, và dân tộc Cuba là một dân tộc anh hùng canh giữ hòa bình thế giới vì đã ngăn chặn được sự bành trướng của Đế Quốc Mỹ ở vùng Biển Caribbean!

Năm 1959, Anh Em nhà họ Fidel Castro lật đổ chính quyền hợp hiến hợp pháp của Havana và thành lập nhà nước cộng sản của họ. Họ xóa bỏ chế độ quân chủ tư bản, xây dựng chế độ xã hội chủ nghĩa và đeo đuổi một thiên đường cộng sản và ảo tưởng vẽ ra một tương lai của nhân loại như đàn anh của họ là Nga–Tàu đang cổ xúy.

Cuba là một nước nhỏ, nhưng Cuba có võ, “Võ Mồm”. Hình như cộng sản thằng nào cũng vậy dù lớn dù nhỏ đều có võ mồm! Cuba tự xưng là “Pháo đài cách mạng Xã Hội Chủ Nghĩa ở Tây Bán Cầu”, hay “Cuba là lực lượng tiên phong chống chủ nghĩa đế quốc”. “Tự Do hay chết”, “Vi Việt Nam, Cuba sẽ hiến dâng cả máu của mình...”

Lãnh Đạo Cuba là Fidel Castro Ruz (1959–2016) qua đời năm 2016 thọ 90 tuổi, ngôi ghế lãnh đạo 57 năm (Oh, My God) nhường ngôi lại cho em ruột là Raul Modesto Castro Ruz lúc đó Raul cũng đã 85 tuổi. Raul nghỉ hưu năm 2021 giao quyền hành lại cho Miguel Diaz Canel cho đến nay. Có thể tóm tắt là từ ngày giành được chính quyền trong tay (1959...), gia đình anh em dòng họ Castro chỉ có hai nhiệm vụ: “Chống Mỹ và trông mía ép đường bán cho Liên Xô”. Những vấn đề như kinh tế, quốc phòng, thương mại, tiền tệ, kể cả văn hóa giáo dục đều có “Anh Cả Liên Xô” lo. Khi anh cả ngã quỵ năm 1991, đàn em Cuba bắt đầu chỉ ăn mía qua ngày, 35 năm nay ngày càng èo uột tong teo như đứa bé khuyết tật. Có người dí dỏm rằng “Anh Cả Liên Xô còn sống Em Út Castro là người Hùng, Anh Cả chết Castro là người Khùng”. Đúng sai miễn bàn!

Năm 1959, cũng là năm Lý Quang Diệu của Singapore lên nắm chính quyền khi mà Singapore chỉ là một thương cảng nghèo, nông thôn và đô thị xơ xác, trong khi đó thì Cuba được xếp vào hạng thứ năm của khu vực Châu Mỹ La Tinh về thu nhập đầu người, hạng 3 về tuổi thọ, hạng 2 về tỷ lệ người sở hữu xe hơi, và hạng nhất về tỷ lệ người có nhà, có tivi, là những thứ chỉ dân nhà giàu mới có trong thời điểm thập niên 50. Muốn biết chính xác hơn về vấn đề này, thì chúng ta nên hỏi tương lai để so sánh cuộc sống thường nhật của người Việt Nam kể cả thành phố và nông thôn khoảng trước sau năm 50 thì sẽ thấy rõ hơn.

Hiện nay (2025), theo Wikipedia:

Singapore

- Tổng Số GDP = 564.7 Tỷ USD
- Bình Quân Đầu Người = 156,755 USD (Hạng Nhất Thế Giới)

Cuba

- Tổng Số GDP = 201.4 Tỷ USD
- Bình Quân Đầu Người = 18,329 USD (Hạng 69 của Thế Giới)

Chỉ bao nhiêu đó cũng đủ cho thấy sự khác biệt giữa hai chế độ, giữa hai sự chỉ đạo, lãnh đạo của hai quốc gia tư bản và cộng sản, chẳng cần thiết mổ xẻ bàn cãi lòng thông mất thì giờ vô ích.

Bao nhiêu đó cũng đủ chứng minh lời của Donald Trump là một sự thật không thể chối cãi được “Từ Liên Xô đến Cuba và Venezuela, bất cứ nơi nào chủ nghĩa xã hội hoặc cộng sản được áp dụng, nó đều mang lại nỗi đau thương, sự tàn phá, và thất bại”. Từ một nước phát triển nhất vùng Caribbean, đứng hàng đầu Trung Mỹ, nay Cuba nằm trong nhóm nước nghèo đói thiếu thốn lạc hậu nhất thế giới. Tất cả đều bắt đầu từ cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa. Và bi kịch ở chỗ cho đến bây giờ những người cộng sản Cuba độc quyền cai trị đất nước nhỏ bé chục triệu dân này vẫn kiên định đi theo con đường nghèo đói ấy. Không phải họ mù quáng mà vì họ cố tình chối bỏ sự thật phũ phàng mà chính họ tạo và gây nên.

Ngày 21/12/2025, trong bài xạo sự “Người Ngu Nhất Thế Giới” xạo tôi có viết về tên ngu Nicolas Maduro của Venezuela như sau:

“‘Cái Tôi’ của Ma Đú Rô quá lớn, lớn còn hơn mỏ dầu ngoài khơi biển Địa Trung Hải, cái tôi quá lớn vì ý mình giàu có lại có những ‘cận vệ’ như Nga, Tàu, Iran, Cuba, Thổ Nhĩ Kỳ... cho nên ở Châu Mỹ mà coi Mỹ chẳng ra gì thì... một ngàn lẻ một cái ngu... Ma Đú Rô chiếm hết một ngàn rồi. Thú thật... xạo tôi không muốn viết về những tên hề lãnh

đạo này, vì lãnh đạo một quốc gia giàu có chỉ trong vòng có 10 năm (2013–2023) mà đã có bảy (7) triệu người dân bỏ nước ra đi trong tổng số dân khoảng 30 triệu dân, thực phẩm khan hiếm, người dân thiếu thốn trăm bề... Mỹ cũng chẳng cần động binh làm gì cho tốn công tốn của... chỉ phong tỏa kiểu này cũng đủ ngáp rồi...” Bài này viết khi Maduro chưa bị Mỹ “bắt cóc bỏ đĩa”.

Bây giờ lại phải viết về tên ngu thứ hai là Chủ tịch Tối Cao của Cuba Miguel Diaz–Canel Bermudez, hậu sinh của anh em nhà Castro. Sau biến cố Caracas, Tổng thống Trump ra lệnh phong tỏa ngay sự cung cấp dầu hỏa từ Venezuela qua Cuba 1/2026, Diaz Canel vẫn hùng hồn lớn tiếng kêu gọi “Hỡi nhân dân Cuba hãy chiến đấu hy sinh đến người Cuba cuối cùng để bảo vệ thành quả chủ nghĩa xã hội.” (SIC!!!).

Ông chủ tịch nước ơi là ông chủ tịch. Nước ông từ xưa tới nay vẫn là “thành đồng vách sắt” ở tây bán cầu, vẫn cùng chen vai sát cánh với Việt cộng ở đông bán cầu chống Mỹ với lời thề là “diệt Mỹ cứu nước”. Mỹ có bị diệt hay không, xạo tôi không biết, nhưng xạo tôi biết chắc rằng dân Cuba đang ăn mía thay bánh mì, ban đêm chỉ thắp đèn cầy, chứ có dầu đâu mà thắp đèn dầu. Cái “thiên đường xuống hố cả nút” của ông đã như cái xác thối từ ngày Gorbachev tuyên bố rằng “Tôi đã bỏ nửa cuộc đời cho lý tưởng cộng sản. Ngày hôm nay, tôi phải đau buồn mà thú nhận rằng, cộng sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá”. Câu nói kế tiếp của Boris Yeltsin “Cộng Sản không thể nào sửa chữa được mà phải đào thải nó”. Đáng lý ra, sau khi “đồng chí Maduro” (Venezuela) của ông bị Mỹ bắt cóc, ông nên bắt chước “đồng chí Gustavo Petro” (Columbia) là “tam bộ nhất bái” sang Washington xin gặp Donald Trump mới phải. Ông đang kiêm là một chủ tịch nước, nhất là một nước nằm cách bờ biển của Mỹ (Florida) chỉ khoảng 150 Kilometer. (Xin nhắc lại cuộc đổ bộ Vịnh Con Heo năm 1961, Mỹ chỉ sử dụng 1,400 quân “tỵ nạn” dân Cuba đang sinh sống ở Miami, chứ không phải như nhiều người lầm tưởng rằng quân đội Mỹ đổ bộ). Ông phải biết rằng, Mỹ chỉ cần dùng một ngón tay thôi cũng đủ nhận cả quần đảo của Cuba xuống biển Caribbean từ lâu rồi. Ông đã từng giữ những chức vụ cao cấp của chính quyền Castro như Bộ trưởng Bộ Giáo Dục, Chủ tịch Hội Đồng Chính Phủ, Hội Đồng Bộ Trưởng, rồi Tổng Bí Thư Đảng, rồi Chủ tịch Tối Cao như hiện nay, nhưng có bao giờ ông tự hỏi rằng “tại sao Mỹ chẳng những không khai tử Cuba mà còn nuôi dưỡng nó gần 6 thập niên qua!?”. Người Mỹ am tường cộng sản và xã hội chủ nghĩa của các ông nhiều hơn các ông nhiều. Họ hiểu rằng cộng sản là giấc mơ của những người cộng sản u mê cuồng tín như các ông, nhưng nó là một cơn ác mộng cho cả nhân loại. (Victor Hugo). Vậy thì Ông tuyên bố sẽ chiến đấu tới cùng để bảo vệ thành quả chủ nghĩa xã hội thì thành quả cái gì, hay là mấy trăm ngàn héc ta mía của nhân dân và đất nước của Ông!?

Ngày 29/1/2026, sau khi ký sắc lệnh “áp thuế lên bất cứ quốc gia nào cung cấp dầu hỏa cho Cuba”, Trump tuyên bố “Sẽ không bao giờ có dầu mỏ hay tiền bạc nào được trao cho Cuba nữa – sẽ không có gì cả! Tôi khuyên họ nên nghiêm chỉnh thật tâm thật lòng đàm phán để đạt được thỏa thuận trước khi quá muộn”. Ngay sau đó Bà Tổng thống Mexico Claudia Sheinbaum Pardo thông báo liền là tạm ngừng, ít nhất là một thời gian ngắn, việc

cung cấp dầu cho Havana. Xin nhớ cho rằng, hiện giờ Cuba đang sống thoi thóp là nhờ bình dưỡng khí của Bà Pardo (Mexico). Trên tờ Financial Times ngày 29/01/2026, Công ty nghiên cứu và phân tích năng lượng Kepler, dựa trên mức tiêu thụ hiện tại, dự báo Cuba này có nguy cơ cạn kiệt dầu trong vòng “15 đến 20 ngày”. Cũng theo công ty Kepler, Nga cũng đã không giao bất kỳ lượng dầu nào cho Cuba kể từ tháng 10 năm ngoái, và chuyến hàng cuối cùng từ Algeria là vào tháng 2/2025. Đứng đầu tập thể người Cuba tỵ nạn chính trị ở Hoa Kỳ là đương kim Bộ Trưởng Ngoại Giao Hoa Kỳ, Marco Rubio gốc người Cuba tỵ nạn cộng sản, ngày 28/1/2026, phát biểu trước lưỡng viện quốc hội Hoa Kỳ, Rubio tuyên bố “Chúng tôi rất muốn thấy chế độ thay đổi. Không nghi ngờ gì nữa, sẽ rất có lợi cho Hoa Kỳ nếu Cuba không còn bị cai trị bởi một chế độ độc tài. Nhưng Hoa Kỳ không nhất thiết phải tạo ra những thay đổi đó mà do sự phản tỉnh tự phát từ quần chúng Cuba khiến cho chế độ đó tự tan rã”.

Ông Trump nói rằng Cuba là cái xác chết là đúng, không sai chút nào. Nó được “báo tử” từ sau cái vụ “Vịnh Con Heo” (1961), tức là sau khi Castro cầm quyền được hai năm, nó bị “coma” kể từ khi Mikhail Gorbachev tuyên bố từ chức Tổng Bí Thư và kêu gọi Đảng Cộng sản Liên Xô tự giải tán vào tháng 8 năm 1991. Rồi kể từ đó chẳng ai thèm đoái hoài tới nó, nó như một cái xác không hồn, xã hội chủ nghĩa đâu có cho nó gạo ăn, xã hội chủ nghĩa đã ném dân tộc của nó vào một căn hầm tối với gông cùm xiềng xích không có quyền sống của một con người. Không chỉ riêng nó, Cuba, mà tất cả anh em canh giữ hòa bình thế giới cùng với nó đều ngu si, hoang tưởng, u mê cuồng tín giống nhau như khuôn đúc.

Liên Bang Xô Viết sụp đổ, các nước Đông Âu thức tỉnh vội “làm lại cuộc đời”, chỉ có Cuba và Việt Nam còn đang chia phiên nhau để “canh giữ hòa bình cho thế giới”, Việt gác thì Cuba ngủ, Cuba gác thì Việt ngủ, cứ thế mà Việt-Cu thay phiên nhau thực hiện nghĩa vụ quốc tế. Việt Nam khá hơn Cuba vì Việt Nam có “khinh công thâm hậu” (đu dây) Liên Xô vừa chết chưa kịp chôn là Hà Nội có mặt ở Bắc Kinh liền, học ngay “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” của Tập Cận Bình nên dân không đến nỗi phải cạp mía. Hơn nữa Việt Nam không còn thức để canh gác đế quốc Mỹ nữa, trái lại Việt Nam ân cần niềm nở đón tiếp Mỹ trở lại Việt Nam mặc dù vẫn còn giữ cái “mác” Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Quy luật “đào thải” là một quy luật tất yếu của tạo hóa. Thu liễm đông tàn, bệnh tử là nguyên tắc bất biến của tự nhiên và xã hội. Quy luật đào thải là một quy luật thực tế và công bằng không chừa một ai, những kẻ hay những tổ chức hoặc những xã hội hay thể chế chế độ nào cứ lặp đi lặp lại một việc không có tư duy sáng tạo. Không hoặc chối bỏ sự học hỏi cầu tiến, cập nhật kiến thức chuyên môn, không thích ứng được với sự thay đổi và tiến hóa của thời đại.

Bất hạnh cho dân tộc Cuba là đã rơi vào sự lãnh đạo ngu dốt của anh em nhà họ Castro hơn nửa thế kỷ, nay đã đến lúc phải cáo chung. Qua lời tuyên bố của “Ông Ngoại” Marco Rubio “Nhưng Hoa Kỳ không nhất thiết phải tạo ra những thay đổi đó mà do sự phản tỉnh

tự phát từ quần chúng Cuba khiến cho chế độ đó tự tan rã...” cũng đủ cho thấy rằng, từ lâu, lâu lắm rồi, chính trị quan của Hoa Kỳ đối với Cuba là để tự nó chết dần chết mòn, Mỹ không cần nhúng tay vào.

Xã Hội Chủ Nghĩa của Việt Nam thật sự cũng đã chết từ lâu rồi, từ khi Bill Clinton đặt chân đến Hà Nội cùng với Đệ Nhất Phu Nhân Hia La Ri mặc áo dài Việt Nam, từ đó “Xã Hội Chủ Nghĩa” được thay bằng “Đô La Chủ Nghĩa”, cái thứ chủ nghĩa độc hại gấp trăm lần chủ nghĩa tư bản như bọn họ tuyên truyền, bởi “Đô La Chủ Nghĩa” đồng nghĩa với “Tư Bản Đỏ”. Đã là tư bản thì dù xanh hay dù đỏ gì, việc đầu tiên là vất xã hội chủ nghĩa vào sọt rác trước đã.

Theo thống kê của FORBES, tính đến đầu năm 2026, Việt Nam có khoảng trên dưới 10 tỷ phú USD và 5,459 có khoảng 10 triệu USD. Việt Nam mới giành được độc lập thống nhất năm 1975, trong khi Cuba đã có từ năm 1959, mà lại nằm ở trung tâm giàu có với hàng ngàn hải đảo vô giá (thuộc quần đảo Leeward được gọi là Tiểu Antilles) cho giới tỷ phú của thế giới, vậy mà lãnh đạo của Cuba đã lèo lái dân tộc mình chỉ đi loanh quanh trong mây vườn mía theo định hướng xã hội chủ nghĩa tôn thờ Sịt Tà Lìn và Mao Sếnh Xáng! Năm giữ quyền lực trên nòng súng hơn nửa thế kỷ.

Xạo sự về Cuba cho vui vậy thôi, chứ Cuba không cần và không đáng nhắc tới. Tầm vóc như Venezuela, Iran... qua bàn tay “phù thủy” của Ông Thần Trump thì từ bạn hóa thù, từ thù hóa bạn chỉ trong vòng một tháng. Ngày 3/1/2026, Trump ra lệnh bắt giữ Ông Bà Maduro, chấp nhận cho Bà Phó của Maduro là Delcy Rodriguez, một nữ tướng đây quyền lực của Caracas ngồi vào ghế Quyền Tổng thống Venezuela. Ngày 3/2/2026, chính quyền Trump chính thức nổi lại bang giao bình thường với Caracas. Đúng một tháng!

Còn chuyện Tehran thì như chuyện “ăn cơm bữa”. Có ai có can đảm để có thể tưởng tượng (Imagination is more important than knowledge – Albert Einstein) rằng CIA và IRGC của Iran (Lực Lượng Vệ Binh Cách Mạng Hồi Giáo) đã “làm việc trái chiều” nhưng lại chung với nhau từ năm 1979 đến nay hay không? Chuyện Ông Trump điều động một lực lượng hải quân khổng lồ đến vùng vịnh không phải để đánh Iran, vì nếu đánh Iran thì đã đánh rồi, tháng 6/2025 dội bom ba căn cứ hạt nhân của Iran. Lần này nếu Trump có đánh Iran thì Trump cũng không đánh như Bush Con đã đánh Iraq năm 2003 đâu, mà chỉ đánh vào mỏ dầu hỏa (công lương) của Iran cũng đủ chết rồi.

Thú vị ở chỗ, Mỹ đánh Iran, Iran không chết mà... thằng khác chết.
Hiểu như vậy mới gọi là “hiếu chính trị”.
Lan Man Xạo Sự đọc chơi cho vui rồi bỏ.

Thân Kính Chúc Một Ngày Mùa Đông Ấm Áp Bên Người Thân.

Út Bạch Lan

*Nguồn: Internet eMail by **vũ văn chương** chuyển*

*Đăng ngày thứ Tư, February 4, 2026
tkd, Khoá 10A—72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*